

mig paa Udvalgets Vegne at opfordre Tinget til at følge Udvalgets Indstilling.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): Jeg tillader mig at rette en Tak til det ærede Udvalg for den velvillige Behandling, Lovforslaget der er blevet til Del.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

Forhandlingen genoptoges.

Rosleff: Det Forslag, der foreligger til Forhandling, har jo denne Titel: „Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne“. Der er en af Paragrafferne i dette Lovforslag, som jeg ikke er rigtig klar over, enten det er et Tillæg til Loven eller en Ændring i den hidtil gældende Lov. Måske er det min Fejl, og måske andre ærede Medlemmer have set klarere end jeg, men da Spørgsmaalet har ret stor Betydning ikke just for mig personlig, men for den Valgkreds, jeg repræsenterer, er det mig meget om at gøre at faa det klaret. Det er Lovforslagets § 2, det gælder om, der lyder saaledes: „Den Omstændighed, at nogen, som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget, er anbragt i en i en anden Kommune beliggende Sindssygeanstalt, Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller Straffeanstalt, Arrest eller deslige, medfører ikke nogen Ret for den Kommune, hvori Anstalten eller Arresten er beliggende, til at ansætte den paagældende til personlig Kommuneskat“. Forholdet har jo hidtil været dette, at naar en Person, uden at han har Familie eller Husstand andetsteds, har været indlagt paa en Sindssygeanstalt, har

han været skattepligtig til den Kommune, hvori Sindssygeanstalten laa. Måske det samme Forhold vil vedblive, ogsaa naar denne Lov vedtages, men i saa Tilfælde er det mig ikke klart, hvorfor denne Paragraf egentlig er kommen ind. Jeg kunde tænke mig, at det var for at klare Bestemmelsen desangaaende mere end hidtil. Ærede Medlemmer, som have med kommunale Sager at gøre, vide jo, at der af og til kan opstaa Strid om, hvorvidt en saadan Person er skattepligtig til den ene eller anden Kommune. Da jeg nu ikke er rigtig klar over Spørgsmaalet, vil jeg bede den højtærede fungerende Indenrigsminister meddele mig noget om dens Forstaaelse. I Anmærkningerne til Lovforslaget staaar der ganske vist en lille Forklaring, som kunde tyde paa, at det skulde være Tillæg til Loven og gøre det klarere, hvor vedkommende er skattepligtig, men heller ikke deraf bliver jeg fuldstændig overbevist om Meningen med Paragraffen. Spørgsmaalet har meget stor Betydning for en af Kommunerne i min Valgkreds, nemlig Sct. Jørgensbjergs Kommune ved Roskilde, hvor Sct. Hans Hospital er beliggende. Som bekendt ejes dette af Københavns Kommune, hvorfra der bliver indlagt en hel Del Mennesker paa Grund af Sindssyge. Naar nu en Person, som ikke har Familie her i København, men alligevel er ansat i Skat i Københavns Kommune, bliver indlagt paa dette Hospital, vedbliver han saa at være skattepligtig til København, eller bliver han, naar han har haft 3 Maaneders Ophold paa Hospitalet, skattepligtig til Kommunen dernede? Spørgsmaalet er af stor Betydning for Sct. Jørgensbjergs Kommune, som er meget belastet i Forvejen. Jeg skal oplyse for den højtærede Minister og ærede Medlemmer, at $\frac{1}{3}$ af den Kommuneskat, der svares i den nævnte Kommune af Formue- og Lejlighed, svares af sindssyge paa Sct. Hans Hospital; det er ca. 8,000 Kr., det drejer sig om. Det har altsaa stor Betydning, hvis der sker nogen Forandring deri. Jeg ønsker derfor at spørge den højtærede Minister, om § 2 skal forstaaes saaledes, at en Person uden Familie, som svarer Skat til Københavns Kommune, bliver skattepligtig til Sct. Jørgensbjergs Kommune, naar han som sindssyg forbliver over 3 Maaneder paa Sct. Hans Hospital, som Tilfældet har været hidtil? Det er min Pligt at faa dette Spørgsmaal klaret, for ikke bagefter at faa nogen Bebrejdelse i saa Henseende.